

Arrest

nr. 282 744 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) in Plet. U hebt uw middelbaar diploma behaald in Pukë. Toen u achttien jaar oud was, bent u samen met uw vader naar Italië gereisd. U hebt er uw huidige echtgenoot, A.K. (...) (OV (...); CGVS (...)), leren kennen en drie maanden later bent u teruggekeerd naar Albanië. In juli 2016 hebt u zich opnieuw naar Italië begeven en hebt u zich bij A.K. (...) gevestigd in het dorp San Damiano d'Asti. In augustus 2017 bent u officieel met hem gehuwd. Uw verblijf in Italië was wettelijk geregeld op basis van gezinshereniging met uw echtgenoot, die in 2005 vanuit Albanië naar Italië was gevlucht en er erkend is als vluchteling. In september 2020 vernam uw echtgenoot van de burens dat onbekenden hadden gevraagd of er een Albanees in de buurt woonde. In die periode merkte uw echtgenoot ook dat hij werd gevolgd door een

donkere auto met drie onbekende personen. U ging samen met uw echtgenoot klacht indienen bij de politie, maar de politie kon jullie klacht niet registreren omdat jullie niets konden zeggen over de identiteit van de personen. Uw echtgenoot vreesde dat deze onbekende personen lid waren van een familie voor wie hij in 2005 was gevlucht vanwege een probleem met bloedwraak. Ongeveer een week later besloten jullie dan ook om Italië te ontvluchten en met de auto naar België te rijden. Op 25 september 2021 diende u samen met uw echtgenoot een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U verklaarde niet te willen terugkeren naar Italië vanwege de problemen van uw echtgenoot, doch stelde u zich wel opnieuw in Albanië te kunnen vestigen.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw Albanese identiteitskaart, uw Italiaanse identiteitskaart, uw Italiaanse rijbewijs en kopieën van drie getuigenverklaringen neer.

Op 23 februari 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek kennelijk ongegrond. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst werd als een vaststaand feit beschouwd en u had met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking kwam.

U ging tegen deze beslissing in beroep maar op 23 mei 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep verworpen (arrest nummer 273116).

U verliet België niet en op 16 juni 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart geen nieuwe elementen te hebben. U vreest echter voor uw veiligheid in Italië. U hebt geen vrees ten aanzien van Albanië, maar u heeft nooit samen met uw man in Albanië gewoond.

U legt geen documenten neer ter staving van uw tweede verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U wilt namelijk niet terugkeren naar Italië, het land waar uw echtgenoot internationale bescherming geniet en waar hij vervolging vreest vanwege een probleem van bloedwraak. U hebt geen vrees ten aanzien van Albanië (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 05.07.2022, vraag 17 en 20). Deze motieven werden reeds beoordeeld door het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, met name het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst werd als een vaststaand feit beschouwd en u had met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking kwam. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze is aldus bekleed met het gezag van gewijsde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat het ook in hoofde van uw echtgenoot een beslissing tot niet-ontvankelijkheid nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar voornoemd veilig derde land (supra) het nonrefoulementbeginsel in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan echter elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggedrijving naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het nonrefoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt: “Niet-ontvankelijk verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, par 1 – Onvoldoende onderzoek van de asielmotieven - onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming”.

Verzoekster citeert uit de motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing en betoogt:

“In het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 23 mei 2022 (Arrest nr 273 116) lezen we: “ Bovendien , zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, heeft verzoekster aangegeven dat een terugkeer naar Albanië geen probleem is”

In de beslissing dd 19 juli 2022 komt het CGVS tot het besluit dat: “ Ik breng de minister en zij gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken tot internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar voornoemd veilig derde land (supra) het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan echtere elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of een teruggedrijving naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingen wet.

Een en ander lijkt wel tegenstrijdig; nu verzoekster de nationaliteit heeft van Albanië.

In casu is ook onduidelijk of verzoekster, die in het jaar 2017 een verblijfsrecht ontving in Italië op basis van gezinshereniging wegens huwelijk met de heer K.A. (...) (CGVS (...)) nog over dit verblijfsrecht beschikt of dit verblijfsrecht nog kan invoeren, nu de heer K.A. (...) niet meer in Italië verblijft.

Het CGVS kwam in casu tot een onzorgvuldige en onredelijke besluit.

Het middel is gegrond.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“de beslissing waartegen beroep te hervormen en aan verzoeker de internationale bescherming - vluchtelingenstatus toe te kennen; minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen dan wel minstens de beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek opnieuw te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen; dan wel een niet – terugleidingsclausule op te nemen.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift vraagt om “een niet — terugleidingsclausule op te nemen”, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede

lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Bij arrest nr. 273 116 van 23 mei 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde in het kader van verzoeksters vorige verzoek om internationale bescherming, werd vastgesteld dat verzoekster ten opzichte van haar land van herkomst, Albanië, geen nood heeft aan internationale bescherming. Meer bepaald werd in dit kader geoordeeld:

“Bovendien, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, heeft verzoekster aangegeven dat een terugkeer naar Albanië geen probleem is. Zij stelt in Albanië nooit problemen te hebben gekend, noch met de overheid, noch met burgers (administratief dossier zaak RvV 272 295, notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Hieruit kan dan ook geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Daar komt nog bij dat verzoekster na de indiening van haar verzoek om internationale bescherming in België voor twee weken is teruggekeerd naar Albanië om haar familie te bezoeken en dat zij verklaarde toen ook geen problemen te hebben gekend (administratief dossier zaak RvV 272 295, notities persoonlijk onderhoud, p. 4 en 7). Verzoeksters a posteriori en niet gestaafd betoog in het verzoekschrift dat het gevaar op langere termijn en mogelijks in wraakacties schuilt en dat zij daardoor geenszins kan terugkeren naar Albanië, is niet ernstig en overigens in strijd met haar eerdere uitdrukkelijke en niet voor interpretatie vatbare verklaring dat zij nooit problemen heeft gekend en - belangrijker - dat een terugkeer naar Albanië geen probleem is. Waar ter terechtzitting wordt gesteld dat vrouwen in Albanië niet meer beschermd worden tegen bloedwraak, wijst de Raad erop dat geen nuttige informatie wordt neergelegd om deze blote bewering te staven.

(...)

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.”

Het voormelde arrest geniet voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, kracht en gezag van gewijsde.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U wilt namelijk niet terugkeren naar Italië, het land waar uw echtgenoot internationale bescherming geniet en waar hij vervolging vreest vanwege een probleem van bloedwraak. U hebt geen vrees ten aanzien van Albanië (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 05.07.2022, vraag 17 en 20). Deze motieven werden reeds beoordeeld door het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, met name het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst werd als een vaststaand feit beschouwd en u had met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking kwam. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en deze is aldus bekleed met het gezag van gewijsde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

In zoverre verzoekster twijfel tracht te zaaien omtrent haar actuele verblijfsstatus en -recht in Italië, dient, nog daargelaten dat zij niet het minste begin van bewijs of informatie aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid en derhalve op generlei wijze aantoonbaar dat zij in Italië daadwerkelijk niet langer over een verblijfsstatus en -recht zou (kunnen) beschikken, immers te worden opgemerkt dat haar eventuele verblijfsstatus en -recht in Italië te dezen op zich niet relevant zijn. Verzoeksters mogelijke nood aan internationale bescherming werd in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming en wordt in de bestreden beslissing en in het onderhavige arrest immers beoordeeld ten aanzien van haar land van herkomst, Albanië.

Waar verzoekster daarnaast wijst op het feit dat er in de bestreden beslissing een niet-terugleidingsclausule is opgenomen en meer bepaald aangegeven wordt dat er elementen voorhanden zijn *"waaruit blijkt dat een verwijdering of terugnijving naar zijn land van nationaliteit (zie supra) het nonrefoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 et 48/4 van de Vreemdelingenwet"*, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster hiermee evenmin afbreuk kan doen aan de voormelde, pertinente en terechte motieven en/of de beoordeling die bij het hoger aangehaalde arrest geschiedde in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming. Gezien reeds bij het voormelde arrest werd vastgesteld dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming heeft ten aanzien van haar land van herkomst, Albanië, gezien verzoekster in het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming duidelijk geen nieuwe elementen heeft aangehaald die een ander licht zouden kunnen werpen op of afbreuk zouden kunnen doen aan de beoordeling die geschiedde bij het voormelde arrest en in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming en gezien verzoekster blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing andermaal expliciet aangaf geen vrees te hebben ten aanzien van Albanië, is het duidelijk dat er *in casu* geen elementen zijn die erop wijzen dat een terugkeer van verzoekster naar Albanië een schending met zich zou kunnen brengen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dient te worden besloten dat de voormelde, door verzoekster aangehaalde passage in het besluit van de bestreden beslissing werd opgenomen bij wijze van materiële vergissing en door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk. Dit blijkt overigens eveneens uit het gegeven dat in deze passage wordt verwezen naar een mannelijk persoon. Op zich doet deze materiële vergissing dan ook geenszins afbreuk aan de pertinente en terechte motivering en conclusie die daarvoor zijn opgenomen in de bestreden beslissing.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.5. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT